

390R3421

Nr L 330/16

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS OFFICIELLA TIDNING

29.11.90

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EEG) nr 3421/90

av den 26 november 1990

om införande av en preliminär antidumpningstull på import av aspartam med ursprung i Japan och USA

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2423/88 av den 11 juli 1988 om skydd mot dumpad eller subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska ekonomiska gemenskapen⁽¹⁾, särskilt artikel 11 i denna, och

efter samråd i rådgivande kommittén enligt ovanstående förordning, och

med beaktande av följande:

A. FÖRFARANDE

1. Kommissionen mottog ett klagomål ingivet av Holland Sweetener Company Vof (hädanefter kallat HSC) som är den ende producenten av aspartam i gemenskapen. Klagomålet innehöll bevis för dumpning av denna produkt med ursprung i Japan och USA och för väsentlig skada som detta vållat, vilket ansågs vara tillräckligt för att motivera att ett förfarande inleddes.
2. Kommissionen tillkännagav följaktligen genom ett meddelande som offentliggjordes i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*⁽²⁾ att ett antidumpningsförfarande skulle inledas angående import till gemenskapen av aspartam som omfattas av KN-nummer ex 2924 29 90, med ursprung i Japan eller USA och påbörjade en utredning.
3. Kommissionen underrättade officiellt såväl berörda exportörer och importörer som företrädare för exportländerna och den klagande och gav de direkt berörda parterna tillfälle att skriftligen tillkännage sina åsikter och att begära tillfälle att muntligen få yttra sig.
4. Samtliga exportörer, några importörer och producenter i gemenskapen tillkännagav skriftligen sina åsikter.
Föreningar som representerar aspartam-konsumenter lade också fram synpunkter.
5. Utredningen angående dumpning sträckte sig från och med den 1 januari till och med den 31 december 1989.
6. Kommissionen sökte och verifierade alla upplysningar som den ansåg behövdes för ett preliminärt avgörande och genomförde kontroller i lokalerna hos nedanstående:
 - a) *Producenter i gemenskapen:*
Holland Sweetener Company Vof, Maastricht, Nederländerna.
 - b) *Japansk producent/exportör:*
Ajinomoto Co. Ltd Tokyo, Japan.
 - c) *Producent/exportör i USA:*
The NutraSweet Company, Deerfield, USA.
 - d) *Importör med företag närstående den japanske producenten/exportören:*
Deutsche Ajinomoto, GmbH, Hamburg, Tyskland.
7. Kommissionen begärde och mottog detaljerade skriftliga och muntliga synpunkter från gemenskapsproducenten, exportörerna och ett antal importörer och verifierade de upplysningar som lämnats i den utsträckning den ansåg behövdes.

B. PRODUKT SOM OMFATTAS AV
UTREDNINGEN

8. Aspartam är ett sötningsmedel som till smaken påminner om socker, men vars kalorivärde är lägre.
9. Aspartam används huvudsakligen inom läskedrycks-, livsmedels- och mejeriindustrin. Aspartam används även i hushållet, det vill säga i form av tabletter eller pulver med lågt kalorivärde som används till att söta kaffe och te.
10. Trots att aspartam framställs över hela världen med hjälp av olika tekniker är produkten enhetlig och det förekommer inga större skillnader i fysiska eller kemiska egenskaper.
11. Aspartam tillverkat av den amerikanske exportören såldes både på hemmamarknaden och på export till gemenskapen under märkesnamnet NutraSweet. Den japanska produkten exporterades till gemenskapen under samma märkesnamn, NutraSweet, medan märkesnamnet Pal användes vid försäljning på hemmamarknaden.

⁽¹⁾ EGT nr L 209, 2.8.1988, s. 1.

⁽²⁾ EGT nr C 52, 3.3.1990, s. 12.

C. DUMPNING

a) USA

I. Normalvärde

12. För att avgöra om försäljningen på hemmamarknaden kan anses vara tillräckligt representativ för att tas som utgångspunkt för normalvärdet konstaterade kommissionen att på den amerikanska hemmamarknaden, den ojämförligt största marknaden för aspartam i världen, översteg försäljningen på hemmamarknaden exportförsäljningen till gemenskapen och var följaktligen av tillräckligt stor omfattning för att utgöra en livsduglig marknad och kunna tjäna som utgångspunkt för att fastställa normalvärdet.
13. Kommissionen undersökte också om denna försäljning ägt rum vid normal handel. I detta syfte gjordes det en jämförelse mellan den genomsnittliga tillverkningskostnaden under utredningstiden och priserna fritt fabrik för all försäljning på hemmamarknaden under samma tid. Denna jämförelse visade att all försäljning på hemmamarknaden skedde till priser som under utredningstiden täckte alla rimligt fördelade kostnader.
14. Med tanke på att priserna varierade har kommissionen beräknat normalvärdet på grundval av det vägda genomsnittspriset för den totala försäljningen på hemmamarknaden enligt artikel 2.13 i rådets förordning (EEG) nr 2423/88 (hädanefter kallad förordningen).
15. Den amerikanske exportören och NutraSweet AG (hädanefter kallat NSAG), ett den amerikanske exportören närstående företag, hävdade att det fanns skillnader i priselasticiteten för aspartam på den amerikanska marknaden och på gemenskapsmarknaden på grund av en högre grad av hälsomedvetenhet och därmed följande preferens för aspartam i USA. Dessutom utvecklades marknaden för aspartam i gemenskapen senare än USA-marknaden och produkten är därför mindre känd för konsumenterna inom gemenskapen. Följaktligen skulle priserna på den amerikanska hemmamarknaden inte utgöra något adekvat underlag för jämförelse och borde inte användas för att fastställa normalvärdet. Normalvärdet borde istället fastställas på grundval av det konstruerade värdet.
16. Kommissionen accepterar att det i allmänhet måste få finnas skillnader i priselasticitet mellan USA-marknaden och gemenskapsmarknaden, eftersom prisskillnader annars inte skulle kunna förekomma. En sådan skillnad i priselasticitet är i själva verket en förutsättning för prisdifferentiering och om justeringar skulle vidtas på grund av detta skulle dumpning aldrig kunna sanktioneras.
17. Exportören hävdade även att eftersom han på den amerikanska marknaden sålde en produkt under patent medan patenttiden på gemenskapsmarknaden gått ut borde inga skyddsåtgärder vidtas på grundval

av normalvärdet baserat på priserna på hemmamarknaden, eftersom dessa priser inte skulle utgöra något adekvat underlag för jämförelse.

18. Kommissionen anser inte att detta påstående är berättigat. Skadlig prisdiskriminering fördöms i gemenskapslagstiftningen och internationell rätt oberoende av vilka skäl och motiv som ligger bakom diskrimineringen. Patentet i USA avgör inte i sig prisnivån på hemmamarknaden. Om exportören utnyttjar sin ställning som patentinnehavare för att tillämpa högre priser på hemmamarknaden än vid exportförsäljning får detta beslut anses vara ett utslag av hans egen fria vilja i affärssammanhang. Det finns ingen anledning till varför en sådan prisdifferentiering, i den mån den medför väsentlig skada för gemenskapsindustrin, skulle undantas från tillämpningen av antidumpningsbestämmelser.
19. Kommissionen fastställde följaktligen normalvärdet på grundval av det vägda genomsnittspriset på hemmamarknaden netto efter alla avdrag, enligt artikel 2.3 a i förordningen, det vill säga på grundval av det pris som faktiskt betalas vid normal handel för en likadan produkt avsedd att användas i USA.

II. Exportpris

20. Exportpriserna fastställdes på grundval av den amerikanske exportörens direktförsäljning till oberoende kunder. Denna försäljning, som utgjorde merparten av exporten från USA till gemenskapen, gjordes antingen direkt till kunderna i gemenskapen eller till kunder i USA för vidare export till gemenskapen. Exportpriserna fastställdes därför på grundval av det pris som faktiskt betalades eller skulle betalas för produkten som sålts för export till gemenskapen enligt artikel 2.8 a i förordningen.
21. Exportören hävdade att en del av den försäljning som gjordes i USA och därefter exporterades till gemenskapen inte skulle räknas som exportförsäljning.
22. Kommissionen ansåg inte att denna försäljning skulle undantas från exporten till gemenskapen, i synnerhet inte som producenten var medveten om produktens slutliga bestämmelseort. Denna försäljning togs följaktligen med i exportförsäljningen till gemenskapen.
23. Den amerikanske producenten exporterade även till gemenskapen via NSAG, ett närstående företag beläget i Schweiz. Då kommissionen preliminärt fastställde dumpning tog den inte hänsyn till priserna vid exportförsäljning via NSAG.

Under alla omständigheter skulle de ändå inte, även om de räknats med, ha påverkat nivån för den preliminära tullen (se punkt 66).

b) Japan

24. Under utredningen på platsen i Japan lämnade den japanske exportören inte de upplysningar som kommissionen begärt och ansåg behövdes för att fastställa normalvärdet. Kommissionen kunde i synnerhet inte verifiera företagets försäljning på hemmamarknaden. De upplysningar som företaget tillhandahöll gjorde det endast möjligt att verifiera mindre än 1 % av försäljningen på hemmamarknaden. Kommissionen kunde inte heller verifiera tillverkningskostnaderna eftersom företaget vägrade att lämna ut uppgifter för en större del av utredningstiden.
25. Kommissionen drog därför slutsatsen att företaget i fråga, trots uttryckliga önskemål från kommissionens sida innan utredningen inleddes, vägrade lämna tillträde till väsentliga upplysningar och avsevärt hindrade utredningen. Detta uppförande berättigar till att tillgängliga upplysningar används, enligt bestämmelserna i artikel 7.7 b i förordningen.
26. All Ajinomotos exportförsäljning till gemenskapen gjordes via NSAG i Schweiz. Kommissionen föreslog både företaget och landet i fråga att en utredning skulle göras på platsen i företagets lokaler, enligt artikel 7.2 b i förordningen. De schweiziska myndigheterna motsatte sig emellertid kommissionens förslag och följaktligen kunde någon ordentlig utredning på platsen i företagets lokaler inte företas.
27. Med tanke på exportörens vägran att lämna ut de upplysningar som behövdes och med beaktande av det faktum att det inte var möjligt att verifiera exportpriserna beslöt kommissionen att det var rimligt att på den japanske exportören tillämpa samma slutsatser om dumpning som dragits angående den amerikanske exportören, eftersom dessa var de mest tillförlitliga upplysningar kommissionen hade tillgång till.

D. JÄMFÖRELSE

28. För att åstadkomma en rättvis jämförelse mellan normalvärdet och exportpriset togs det vederbörlig hänsyn, i form av justeringar av såväl exportpriset som normalvärdet enligt artikel 2.9 och 2.10 i förordningen, till de skillnader som påverkar prisjämförbarheten.
29. Kommissionen företog i detta sammanhang justeringar för att ta hänsyn till säljarnas löner, frakt, försäkringar, hantering, lagring, kreditvillkor och provisioner.

E. DUMPNINGSMARGINAL

30. Normalvärdet jämfördes med exportpriserna transaktion för transaktion. Den preliminära undersökningen visar att dumpning i förbindelse med aspartam med ursprung i USA förekommer och att dump-

ningsmarginalen motsvarar det belopp med vilket det fastställda normalvärdet överstiger exportpriset till gemenskapen.

31. Den vägda genomsnittliga dumpningsmarginalen översteg 100 %.
32. På grund av de skäl som anges i punkterna 24–27 tillämpas samma dumpningsmarginal för den japanske exportören.

F. SKADA

I. Marknaden för aspartam i gemenskapen

33. Fram till 1986/87 åtnjöt den amerikanske och japanske exportören skydd av patent i gemenskapen och var de enda leverantörer av betydelse till gemenskapsmarknaden. När patenttiden löpte ut började Holland Sweetener Co. tillverka. Idag står dessa tre företag för nära 100 % av försäljningen och förbrukningen i gemenskapen.
34. På grundval av detta har kommissionen konstaterat att marknaden växte från (...) kg 1986 till (...) kg 1989, det vill säga med 215 %⁽¹⁾.

II. Den dumpade importens omfattning och marknadsandel

35. Den amerikanske exportören hävdade att exporten av aspartam från USA och Japan till gemenskapen inte skulle slås samman, eftersom exporten från USA utgjorde mindre än (...) av NutraSweet AG:s sammanlagda försäljning av aspartam till gemenskapen och följaktligen var alltför obetydlig för att vålla gemenskapsindustrin skada.
36. Oavsett om denna siffra är korrekt – den motsvarar inte resultaten av utredningen – anser kommissionen att importen från både Japan och USA skall ses som en helhet, snarare än var för sig som den amerikanske exportören föreslagit. I båda fallen är produkten identisk och säljs under samma märkesnamn och på likadana villkor. Betydande delar av importen går via samma närstående företag, NSAG, ett samriskföretag startat av de två exportörerna enkom för att under samma märkesnamn kunna sälja produkter till gemenskapen med ursprung både i Japan och i USA. Produkter importerade från USA och Japan kan med lätthet ersätta varandra på gemenskapsmarknaden. Under dessa förhållanden förefaller det berättigat att slå samman dem även om försäljningen av aspartam med ursprung i USA var relativt begränsad under utredningstiden.

⁽¹⁾ Enligt artikel 8 i förordningen som behandlar bevarandet av affärshemligheter har vissa siffror utelämnats i den offentliga versionen av denna förordning

37. Även om tillkomsten av Holland Sweetener Co. på gemenskapsmarknaden ledde till att de varor som importerades från USA och Japan förlorade marknadsandelar, vilka krympte från (...) 1986 till (...) under utredningstiden, så ökade med absoluta mått mått importen av aspartam från USA och Japan från (...) kg 1986 till (...) kg 1987, till (...) kg 1988 och ökade ytterligare till (...) kg under utredningstiden.

III. Gemenskapsproducentens volym och marknadsandel

38. Gemenskapsproducentens försäljning i gemenskapen ökade från (...) kg 1987 till (...) kg 1988 och ytterligare till (...) kg under utredningstiden. Gemenskapsproducentens andel av den gemensamma marknaden ökade från (...) 1987 till (...) 1988 och ytterligare till (...) 1989.

IV. Priser

39. Beträffande priserna för aspartam från Japan och USA konstaterades att dessa priser redan 1988 var markant lägre än gemenskapsproducentens priser och att de, trots denna skillnad, fortfor att sjunka med ytterligare 23,8 % från 1988 fram till utredningsperioden ned till nivåer som inte längre gav någon vinst.

40. Beträffande gemenskapsproducenten konstaterades det att dennes priser sjönk med 7,6 % mellan 1988 och utredningstiden. Trots denna minskning låg priserna för de amerikanska och japanska varorna i genomsnitt 6 % lägre än gemenskapsproducentens priser under utredningstiden. Med denna prissituation var det omöjligt för gemenskapsproducenten att intäkterna skulle kunna täcka utgifterna, och än mindre ge någon vinst.

V. Slutsatser

41. För att avgöra om den berörda gemenskapsindustrin vållats väsentlig skada beaktade kommissionen följande faktorer:

— Gemenskapsproducenten startade försäljningen 1988 och fick en liten del av gemenskapsmarknaden, vilken fortfarande nästan helt dominerades av den amerikanske och den japanske exportören. Under sina första tillverkningsår var gemenskapsproducenten tvungen att inte bara klara av förutsedda utgifter och svårigheter förbundna med att starta en produktionsanläggning, utan även dramatiska prissänkningar av den amerikanske och den japanske konkurrenten som alltså innehade större delen av marknaden.

— Prissänkningen medförde avsevärda förluster för gemenskapsindustrin och förhindrade den från att öka sitt kapacitetsutnyttjande, vilket skulle ha medfört att stordriftsfördelar kunde uppnås. Mot slutet av utredningstiden hade förlusterna nått en sådan omfattning att industrins överlevnad stod på spel.

42. Ovanstående omständigheter ledde kommissionen till slutsatsen att vad dess preliminära utredningsresultat anbelangar hade gemenskapsindustrin vållats väsentlig skada i den mening som avses i artikel 4.1 i förordningen.

43. NSAG hävdade att gemenskapsindustrin inte kunde ha vållats väsentlig skada eftersom dess marknadsandel ökade och eftersom affärsutsikterna i framtiden såg gynnsamma ut i och med USA-marknadens öppnande 1993 för andra leverantörer, inklusive den klagande.

44. Kommissionen anser att ökningen av gemenskapsproducentens andel av marknaden är en nödvändig konsekvens av att dennes företag dök upp på marknaden som fram till 1987 nästan helt dominerats av NSAG. Förvärvet av en alltjämt förhållandevis liten marknadsandel skall ställas i relation till de stora förluster gemenskapsproducenten ådrog sig sedan priserna för aspartam sjunkit. Det hot som detta utgör mot dess fortsatta kommersiella verksamhet kan inte bestridas med motiveringen att det möjligen inom en inte alltför avlägsen framtid skulle yppa sig gynnsamma affärsutsikter på USA-marknaden.

G. ORSAKSSAMBAND

45. Vid sin undersökning av i vilken omfattning den väsentliga skada som vållats gemenskapens aspartam-industri orsakades av effekterna av den ovan beskrivna dumpningen, fann kommissionen att NSAG:s sänkning av exportpriserna sammanföll med att den klagande först uppträdde på marknaden. Prisfallet utövade ett konstant tryck nedåt på priserna för aspartam i gemenskapen medan omfånget av den amerikanska och japanska exporten samtidigt ökade avsevärt. Detta tvingade gemenskapstillverkaren att sälja till priser som låg långt under tillverkningskostnaderna, hindrade industrin från att öka sitt kapacitetsutnyttjande till en lämplig nivå och ledde följaktligen till ökade kostnader och betydande förluster.

46. NSAG hävdade att priset i gemenskapen inte hängde samman med den klagandes inträde på marknaden utan orsakades av marknadskrafterna. I synnerhet andra tillverkare av sötningsmedel hölls ansvariga för att priserna för aspartam sjunkit.

47. Kommissionen är av uppfattningen att konkurrens mellan aspartam och diverse andra sötningsmedel kan ha förekommit, men anser att konkurrens, om än i mindre omfattning på grund av olikheter i konsumenternas beteende, även förekom på USA-marknaden där priserna förblev stabila. Med tanke på hur marknaden för aspartam i gemenskapen utvecklats och kraftigt vuxit finns det ingen uppenbar anledning till varför NSAG, som även efter 1987 alltså var den utan jämförelse störste leverantören av aspartam till gemenskapsmarknaden, skulle sänka sina priser till nivåer som inte täcker kostnaderna.
48. NSAG hävdade också att de förluster som gemenskapstillverkaren hade gjort var normala och i överensstämmelse med vad som kan förväntas under de fyra första tillverkningsåren för en produkt som aspartam. De påpekade även att svårigheter i tillverkningsprocessen medförde höga igångsättningskostnader och stora förseningar och att dessa kostnader borde bäras av HSC:s aktieägare.
49. Kommissionen accepterar att gemenskapsproducenten hade betydande igångsättningskostnader. Emellertid stötte gemenskapstillverkaren på inte bara gängse svårigheter som en ny industri möter när tillverkningsprocessen sätter igång, utan även ett kraftigt tryck nedåt på priserna, vilket utövades av det ledande märket för aspartam på marknaden. Beslutet att sänka priserna till förlustbringande nivåer får helt klart föras till NSAG:s och den amerikanske och den japanske exportörens ansvarsområde och effekterna av en sådan prispolitik kan inte tillskrivas svårigheter i HSC:s tillverkningsprocess.
50. Utredningen visade inte på några andra faktorer än den dumpade importen som skulle ha kunnat bidra till den skada som gemenskapsindustrin vållats. Den dumpade importen får därför, beaktad separat, anses ha vållat gemenskapsindustrin väsentlig skada.

H. GEMENSKAPENS INTRESSE

I. Allmänna överväganden

51. Syftet med att införa antidumpningstullar är att eliminera utövandet av dumpning som vållar en industri i gemenskapen skada och att återupprätta ett läge med rättvis konkurrens på gemenskapsmarknaden. Detta är särskilt angeläget i fall då illojala handelsmetoder hotar gemenskapsindustrins själva existens. Det kan inte ligga i gemenskapens intresse att i praktiken en enda leverantör återstår på gemenskapsmarknaden.

52. Införandet av antidumpningstullar kommer att medföra att aspartam blir dyrare på gemenskapsmarknaden, men bara så mycket dyrare som behövs för att undanröja den vållade skadan. Efterfrågan på aspartam i gemenskapen överstiger vida befintlig produktionskapacitet i gemenskapen. Följaktligen kommer det alltså att finnas en efterfrågan på aspartam från tredje land. Det kan därför inte förväntas att återupprättandet av rättvisa villkor på marknaden kommer att medföra att konkurrens från utlandet utestängs från marknaden.
53. Den amerikanske exportören hävdade att det stred mot hans ställning som ursprunglig patentinnehavare att antidumpningsåtgärder vidtogs och att erkännandet av denna hans ställning är en princip för allmän ordning.
54. Kommissionen betonar att den amerikanske exportören fått alla fördelar av patentskyddet i gemenskapen tills patentet löpte ut mellan 1986 och 1988. Fram tills dess innehade den amerikanske exportören tillsammans med den japanske exportören, med vilken han samarbetar, 100 % av den expanderande marknaden och erhöll på så sätt kompensation både för den intellektuella och den finansiella insats som det innebär att uppfinna och börja saluföra en produkt. Det är normalt och i själva verket en avsiktlig konsekvens med att begränsa patenttiden att när den löper ut skall normal konkurrens uppstå på den tidigare skyddade marknaden. Att skydda sådana legitima konkurrens mot effekterna av dumpning, till och med från den före detta patentinnehavarens sida, står på inget sätt i motsatsförhållande till den allmänna ordningens intresse.

II. Gemenskapsindustrins intressen

55. De dramatiska förluster som gemenskapstillverkaren ådrog sig ledde till slutsatsen att industrins möjligheter att överleva är hotade om inte åtgärder vidtas för att skydda denna industri mot effekterna av dumpad import. Om tillverkningsprocessen i gemenskapen lades ner skulle detta inte enbart medföra att gemenskapsmarknaden skulle bli helt beroende av import från USA och Japan, utan även att hundratals arbeten skulle gå förlorade. Kommissionen anser det följaktligen nödvändigt och i gemenskapens intresse att införa skyddsåtgärder mot importen av aspartam.

III. De andra parternas intressen

56. Kommissionen mottog ett antal påpekanden från slutanvändare av aspartam i gemenskapen vilka huvudsakligen är tillverkare av lågkalori-läskedrycker och andra livsmedel med lågt kalorivärde. Slut användarna hävdade att tull på importen av aspartam skulle öka deras kostnader, medföra att konkurrensen försvann och hämma den väntade tillväxten på aspartam-marknaden.

57. Kommissionen mottog inte några bevis för ökade kostnader för slutanvändarna och inte heller för att en eventuell höjning av priset på aspartam skulle påverka priset på deras produkter.
58. Kommissionen är av åsikten att slutanvändarnas intressen inte gagnas av att den ende gemenskapstillverkaren försvinner, eftersom detta i praktiken skulle begränsa konkurrensen till en enda leverantör då en stor del av exporten från Japan och USA går genom deras samriskföretag i Schweiz.
59. Om rättvisa handelsvillkor kan garanteras kommer priserna sannolikt att stiga, men kan förväntas stanna på en nivå som ligger långt under de priser som tillämpas i USA. I detta sammanhang bör det betonas att prisnivån för aspartam i USA inte hindrade den amerikanska marknaden för aspartam från att växa kraftigt.
60. Kommissionen anser följaktligen att slutanvändarnas intressen inte skulle påverkas negativt utan istället på lång sikt gynnas av skyddsåtgärder som bidrar till att priserna stannar på konkurrenskraftiga nivåer utan att för den skull hindra aspartam-marknadens fortsatta tillväxt.

IV. Slutsats

61. Efter att ha beaktat exportörernas olika argument drar kommissionen slutsatsen att det ligger i gemenskapens allmänna intresse att undanröja de skadliga effekterna av dumpad import och att fördelarna med ett sådant skydd helt klart överväger kortfristiga återverkningar, i synnerhet på priset.

I. TULL

62. För att undanröja den skada som vållats gemenskapsindustrin och för att garantera dess överlevnad är det nödvändigt att de åtgärder som vidtas tillåta industrin i fråga att uppnå normal vinst, vilket den varit berövad på grund av de dumpade importpriserna.
63. Följaktligen är det angeläget att de preliminära tullar som skall införas täcker prisskillnaderna mellan aspartam från Japan och USA och den prisnivå som gemenskapsindustrin behöver för att täcka sina kostnader och göra en rimlig vinst.

64. Gemenskapsindustrin hävdade att en rimlig vinstmarginal för vad som får anses vara en nyetablerad industri borde vara 25 % räntabilitet (ROI). Den hävdade att 25 % ROI användes som en standard-sats på DSM Chemicals BV, en av de största aktieägarna i Holland Sweetener Company VoF, och att Monsanto, det företag som äger NutraSweet, också betraktade 20 % avkastning på eget kapital (ROE) som företagets övergripande målsättning.
65. Kommissionen accepterar att en rimlig vinstmarginal bör inbegripa ett element av räntabilitet på investerat kapital och eget kapital. Det verkar emellertid tvivelaktigt att de ROI/ROE siffror som citeras iskulle vara en lämplig norm för de särskilda förhållanden som gemenskapstillverkaren arbetar under. Under dessa förhållanden anser kommissionen att vad det preliminära avgörandet beträffar bör en årlig räntabilitet, som tillåter en väl avvägd långsiktig tillväxt, vara 8 % av omsättningen före skatt. På denna grundval fastställde kommissionen ett referenspris som de vägda importgenomsnittspriserna jämfördes med.
66. För att bestämma nivån för tullen har de prisskillnader som på detta sätt konstaterats uttryckts i ett belopp i ecu per kg/aspartam. Resultatet av dessa beräkningar leder till att följande preliminära antidumpingstullar bör införas för att undanröja den vållade skadan:

Ajinomoto Co Ltd: 29,95 ecu per kg.

NutraSweet Co Ltd: 27,55 ecu per kg.

67. Eftersom de dumpningsmarginaler som konstaterades för samtliga exportörer överstiger skadenivån kommer ovanstående tullar att införas enligt artikel 13.3 i förordningen.
68. För de företag som inte gav sig till känna ansåg kommissionen det lämpligt att införa tullar på samma nivåer, det vill säga 29,95 ecu per kg för aspartam med ursprung i Japan och 27,55 ecu per kg för aspartam med ursprung i USA.
69. Att bestämma tullarna för dessa tillverkare/exportörer till en lägre nivå skulle i själva verket vara liktydigt med att belöna bristande samarbetsvilja.
70. En tid bör fastställas inom vilken de berörda parterna får tillkännage sina åsikter och begära tillfälle att få yttra sig. Vidare bör det preciseras att samtliga slutsatser som dragits i samband med denna förordning är preliminära och kan komma att tas under nytt övervägande i förbindelse med de slutgiltiga tullar som kommissionen kan komma att föreslå.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. En preliminär antidumpningstull på 27,55 ecu per kg (nettovikt) införs härmed för import av aspartam motsvarande KN-nummer ex 2924 29 90 (TARIC-nummer 2924 29 90* 50) med ursprung i USA.
2. En preliminär antidumpningstull på 29,95 ecu per kg (nettovikt) införs härmed för import av aspartam motsvarande KN-nummer ex 2924 29 90 (TARIC-nummer 2924 29 90* 50) med ursprung i Japan.
3. Gällande bestämmelser om tullar skall tillämpas.
4. Då de varor som avses i punkterna 1 och 2 övergår till fri omsättning skall det ställas en säkerhet för dem, som motsvarar beloppet för den preliminära tullen.

Artikel 2

Utan att tillämpningen av artikel 7.4 b i förordning (EEG) nr 2423/88 påverkas får de berörda parterna skriftligen tillkännage sina åsikter och anhålla om att få tillfälle att yttra sig muntligen till kommissionen inom en månad efter det att denna förordning trätt i kraft.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Om inte annat följer av artiklarna 11, 12 och 13 i förordning (EEG) nr 2423/88 skall artikel 1 i denna förordning gälla i fyra månader, om inte rådet antar slutgiltiga åtgärder innan denna tid löpt ut.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Ufärdad i Bryssel den 26 november 1990.

På kommissionens vägnar

Frans ANDRIESEN

Vice ordförande